VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (nr 113)**

z dnia 20 kwietnia 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (nr 113)

20 kwietnia 2017 r.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, obradująca pod przewodnictwem posła **Andrzeja Maciejewskiego (Kukiz15)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację ministra rozwoju i finansów na temat założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.

W posiedzeniu udział wzięli: **Witold Słowik** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju wraz ze współpracownikami oraz **Romuald Antosik** burmistrz miasta Turku wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Dariusz Myrcha, Jolanta Osiak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Jarosław Lichocki, Wojciech Paluch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Otwieram posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum. Na naszym posiedzeniu witam pana Witolda Słowika – podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju wraz z całym zespołem. Witam przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli.

Proszę państwa, na dzisiejszym posiedzeniu obecni są działacze samorządowi. Witam burmistrza miasta Turku – pana Romualda Antosika, któremu towarzyszy przewodniczący rady miasta oraz radni. Serdecznie witamy na posiedzeniu Komisji.

Proszę państwa, porządek dzienny obejmuje rozpatrzenie informacji ministra rozwoju i finansów na temat założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że porządek został przyjęty. Nie słyszę sprzeciwu. Porządek uważam za przyjęty. Proszę pana ministra Witolda Słowika o zabranie głosu. Głos mogą zabierać również pana współpracownicy. Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Witold Słowik:

Panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, z uwagi na fakt, że jesteśmy cywilizacją obrazkową, przybyliśmy na to spotkanie z prezentacją na temat założeń ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Na wstępie przedstawię genezę proponowanych zmian. W ostatnich latach przyzwyczailiśmy się do tego, że finansowanie rozwoju naszego kraju odbywało się przy udziale unijnych środków grantowych. O partnerstwie publiczno-prywatnym mówimy od kilkunastu lat. Mamy już dwie ustawy. Pierwsza z 2005 r., która nie spowodowała zawarcia ani jednej umowy na gruncie partnerstwa publiczno-prywatnego. Druga ustawa weszła w życie 8 lat temu. Ilość zawartych na jej podstawie partnerstw nie jest satysfakcjonująca. Chcemy, żeby partnerstwo publiczno-prywatne było równorzędnym źródłem finansowania rozwoju kraju, na równi ze środkami budżetowymi, grantowymi, jak również z innymi środkami – na przykład z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych.

W tej chwili funkcjonuje 112 partnerstw publiczno-prywatnych…

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Przepraszam, panie ministrze. Proszę państwa, mam prośbę, którą kieruję do osób siedzących na końcu sali. Proszę o nieprzeszkadzanie panu ministrowi, bo to przeszkadza w prowadzeniu obrad. Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MR Witold Słowik:

Mamy 112 funkcjonujących partnerstw o łącznej wartości 5,6 mld zł. Wynika z tego, że średnia wartość umowy to około 50 mln zł. Głównie są to umowy zawarte przez samorządy z partnerami prywatnymi. Wyjątek stanowią umowy koncesyjne na autostrady, które zostały zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zostały zawarte w oparciu o specjalny akt prawny. Mamy tylko jedno partnerstwo, w którym jako strona publiczna występuje rząd. Jest to projekt budowy i utrzymania siedziby Sądu Rejonowego w Nowym Sączu.

Mając na celu rozwój partnerstwa publiczno-prywatnego, do Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, która została przyjęta w lutym tego roku, wpisaliśmy działania propagujące taki instrument. W ramach strategii istnieje projekt strategiczny, który zakłada stworzenie polityki rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego. Ten dokument został właśnie zaakceptowany (z jedną rozbieżnością) przez Komitet Stały Rady Ministrów. W tej chwili wraz z Ministerstwem Infrastruktury i Budownictwa staramy się wyeliminować tę rozbieżność. Jeśli uda się osiągnąć porozumienie, to ten dokument zostanie skierowany na posiedzenie Rady Ministrów i mamy nadzieję, że w najbliższym czasie zostanie przyjęta polityka rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego. Jeśli nie uda się osiągnąć porozumienia, to dokument również zostanie skierowany do rozpatrzenia z tą jedną rozbieżnością.

W polityce rządu ma być dokonany szereg zmian legislacyjnych, których celem jest doprowadzenie do takiej sytuacji, kiedy partnerstwo publiczno-prywatne będzie realizowane w szerszym zakresie. Proponowane przez nas zmiany legislacyjne mają na celu wyeliminowanie barier rozwojowych. Polityka na rzecz rozwoju partnerstwa publiczno -prywatnego stawia ambitne cele. Jak powiedziałem na wstępie, aktualnie obowiązuje 112 umów partnerstwa publiczno-prywatnego. Chcemy, żeby do 2020 r., a więc w ciągu najbliższych 4 lat, zostało zawartych 100 nowych umów . Zgodnie z założeniami polityki, do 2020 r. 5% nakładów inwestycyjnych w sektorze publicznym ma być realizowane w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Do 2020 r. ma być uruchomione co najmniej 10 postępowań w zakresie wyboru partnera prywatnego, zainicjowanych przez stronę rządową.

Chcemy podnieść skuteczność prowadzenia negocjacji w zakresie wyłaniania partnera prywatnego w postępowaniach dotyczących umów partnerstwa publiczno-prywatnego. W tej chwili jedynie dwadzieścia kilka procent takich postępowań kończy się sukcesem. Zakładamy, że 40% wszczętych postępowań – zarówno samorządowych, jak i rządowych, ma zakończyć się zawarciem umowy. W ramach polityki rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego zostały wskazane konkretne zadania dla ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, czyli dla Ministerstwa Rozwoju.

Podstawowy element, na którym dziś się koncentrujemy, to zaproponowanie niezbędnych zmian prawnych, opracowanie i szerokie upowszechnienie wytycznych, zaleceń i dobrych praktyk, ponieważ jednym z elementów blokujących rozwój partnerstwa publiczno-prywatnego jest brak wzorów umów. Można powiedzieć, że przy niemal każdym nowym postępowaniu wyważamy otwarte już drzwi. Każde postępowanie, od początku do końca, jest prowadzone indywidualnie. Niejednokrotnie jest tak, że strony siadające do porozumienia nie widzą do czego dążą i upublicznienie wzorów umów i wytycznych (w formie dobrowolnej) przyczyni się do większej skuteczności prowadzonych negocjacji, obniżenia kosztów i skrócenia całego procesu.

Kolejny element to prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych. Mimo tego, że o partnerstwie publiczno-prywatnym mówimy od wielu lat, w dalszym ciągu uważamy, że nie ma pełnej wiedzy na temat partnerstwa publiczno-prywatnego i w dalszym ciągu (przynajmniej w części środowisk) funkcjonuje negatywna, związana z tym konotacja. Przekonujemy się o tym podczas wielu spotkań i konferencji. Działania informacyjno-edukacyjne mają przełamać ten schemat. Tymi działaniami chcemy objąć również organy kontrolne państwa, żeby wyedukować je w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego, jako równorzędnej możliwości finansowania rozwoju kraju.

Kolejny ważny element, ujęty w założeniach tej polityki, to jest przeprowadzenie testu PPP, czyli instrumentu, którego zadaniem jest wykazanie, że przy dużych projektach

finansowanych z budżetu państwa, ze środków budżetowych w wysokości powyżej 300 mln zł, należy rozważać realizowanie tych inwestycji w formule partnerstwa publiczno -prywatnego, traktując ten instrument jako najważniejszy, przy wyborze modelu finansowania. Finansowanie z budżetu państwa należałoby traktować jako drugą możliwość, przy założeniu, że wybierane projekty nie są współfinansowane ze środków unijnych i nie dotyczą szeroko rozumianej obronności kraju.

Kolejny element to zapewnienie kompleksowego doradztwa dla podmiotów publicznych, żeby inicjowano jak największą liczbę postępowań. W celu promowania partnerstwa publiczno-prywatnego stworzyliśmy bazę zamierzeń inwestycyjnych. Została przedstawiona kilka tygodni temu. W bazie znajduje się 145 projektów i traktujemy to jako ofertę sektora publicznego dla sektora prywatnego. W ramach prowadzonej bazy projektów monitorujemy ich realizację oraz efekty. W bazie są dwie listy. Pierwsza to lista projektów zrealizowanych, funkcjonujących w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Druga lista to projekty do zrealizowania.

W ramach działań z udziałem innych podmiotów, dla sektora publicznego oraz prywatnego, chcemy stworzyć system gwarancji i poręczeń, który pomoże przy współfinansowaniu projektów realizowanych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Prawdopodobnie zostanie przeprowadzona analiza możliwości wdrożenia instrumentu współfinansowania kosztów przygotowania projektu. Jak wiemy, koszty przygotowania projektu do realizacji w tej formule są duże. Również cały proces przeprowadzenia przygotowań.

Zakładamy wsparcie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, jak również uwzględnienie partnerstwa publiczno-prywatnego w programach szkoleniowych w zakresie zamówień publicznych. To ma być realizowane we współpracy z Urzędem Zamówień Publicznych.

Kolejny element to zamierzenia w zakresie opracowania sektorowych, bądź regionalnych, strategii rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego. Jaki jest zakres proponowanych zmian prawnych, które wynikają z polityki na rzecz rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego. Przede wszystkim, zmiany mają na celu wyeliminowanie barier rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego. Na początku lipca ubiegłego roku reaktywowaliśmy zespół ds. partnerstwa publiczno-prywatnego w naszym ministerstwie i w ramach tego zespołu, w dwóch grupach, pracowało kilkadziesiąt osób. Jedna z grup wypracowywała założenia polityki rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce. Druga grupa, w której znaleźli się eksperci, praktycy rynku partnerstwa publiczno-prywatnego, jak również szerokiej reprezentacji sfery samorządowej i rządowej w zakresie identyfikowania barier, tudzież propozycji zmian legislacyjnych, które pozwolą na zwiększenie liczby zawieranych umów w tej formule.

Zidentyfikowano konieczność wprowadzenia zmian aż w 16 ustawach. Z tego 20 zmian dotyczy samej ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zmiany zostaną dokonane w ustawie o drogach publicznych, finansach publicznych, o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawie o gospodarce nieruchomościami, o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, o gospodarce komunalnej, o podatku od towarów i usług, o podatku dochodowym od osób prawnych, o podatku i opłatach lokalnych, o płatnych autostradach, o Krajowym Funduszu Drogowym, oraz ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Jak państwo widzą, dokonano szerokiego przeglądu obowiązującego ustawodawstwa. Co jest niezwykle istotne – dokonano identyfikacji barier wynikających z szeregu ustaw. Skoncentrowanie się jedynie na identyfikacji barier nie było główną częścią procesu legislacyjnego ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym ani ustawy o zamówieniach publicznych, jak również z nowej ustawy o koncesji na roboty budowlane i usługi, ale z szeregu innych aktów prawnych.

Zespół opracował projekt zmian legislacyjnych. W ramach szerokich konsultacji społecznych projekt ten został wysłany do 200 podmiotów. Termin zbierania uwag minął 5 kwietnia. Spośród tych uwag, około stu otrzymamy po uzgodnieniach międzyresortowych i około dwustu w ramach konsultacji publicznych. Aktualnie odbywa się analiza i opracowywanie nowego tekstu projektu, żeby był spójny i uwzględnił, w miarę moż-

liwości, jak najwięcej tych uwag. Wiemy też, że uwagi często są sprzeczne i nie sposób uwzględnić wszystkich z nich. Znaczna część uwag zmierza do poprawy tekstu i nie kwestionuje istoty proponowanych rozwiązań.

Jeżeli chodzi o planowane działania, to w maju chcemy zorganizować konferencję uzgodnieniową i w drugiej połowie maja skierować projekt pod obrady Komitetu Stałego Rady Ministrów. Przed wakacjami chcemy skierować projekt do Sejmu.

Zaprezentuję najważniejsze, zdaniem Ministerstwa Rozwoju, spośród czterdziestu proponowanych zmian. Wprowadzenie testu PPP. W projekcie ustawy mamy nazwę „negatywny test PPP". W ramach rozbieżności, które zostały stwierdzone na posiedzeniu Komitetu Stałego Rady Ministrów, nieco przeformułowaliśmy jego nazwę i pojawia się jako „test PPP", czyli założenie jest takie, że każda inwestycja o wartości powyżej 300 mln zł finansowana z budżetu państwa, nie współfinansowana ze środków unijnych i nie wynikająca z potrzeb obronności kraju, powinna być analizowana jako możliwa do realizacji w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Czyli pierwsza decyzja skłaniałaby do wyboru partnerstwa publiczno-prywatnego. Z pewnością będzie to równorzędne traktowanie dwóch opcji, czyli formuły tradycyjnej z formułą partnerstwa publiczno-prywatnego.

Kolejna istotna zmiana to dobrowolna certyfikacja wszystkich projektów. Jak powiedziałem, stworzyliśmy listę 145 projektów do zrealizowania w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Lista jest ofertą sektora publicznego dla sektora prywatnego. Chcemy, żeby na wniosek promotorów projektów, dokonywać certyfikacji. Ministerstwo Rozwoju oceniałoby dany projekt i wydawało opinię o jego przydatności do realizacji w formule PPP. Taka certyfikacja odbywałaby się na wniosek promotora projektu i miałaby charakter dobrowolny. Zostałby wprowadzony obowiązek oceny efektywności planowanego projektu PPP. Nastąpiłoby wprowadzenie lepszego monitoringu rynku PPP. W tej chwili rynek ten nie jest monitorowany instytucjonalnie.

Utworzenie bazy projektów zrealizowanych, i tych do realizacji, w tej formule kosztowało ministerstwo wiele wysiłku. Chcemy wprowadzić obowiązek informowania Ministerstwa Rozwoju o wszystkich zamierzeniach, które będą realizowane w formule PPP.

Kolejna zmiana to dopuszczenie stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych tam, gdzie decydujemy się na partnerstwo publiczno-prywatne, żeby przy zawieraniu wszystkich umów w formule PPP obowiązywał jednolity system prawny.

Kolejny element to uelastycznienie przepisów dotyczących kryteriów oceny ofert. Proponujemy uchylenie przepisu określającego obligatoryjne kryteria oceny ofert, z uwagi na obowiązujące, elastyczne przepisy dotyczące kryteriów oceny w ofercie, sformułowane w ustawie – Prawo zamówień publicznych oraz ustawie o koncesji na roboty budowlane lub usługi. W tych trzech regulacjach prawnych chcemy stosować jednolite kryteria.

Kolejna zmiana to możliwość podpisania umowy przez spółkę celową, która nie uczestniczyła w postępowaniu. Proponujemy dopuścić zawarcie umowy PPP przez spółkę-córkę partnera prywatnego, który został wybrany do realizacji projektu, ponieważ często pojawia się potrzeba utworzenia spółki celowej na realizację danego projektu. Spółka celowa nie musi być tworzona obligatoryjnie w momencie rozpoczynania postępowania w zakresie zawarcia umowy partnerstwa publiczno-prywatnego.

Kolejna zmiana to wprowadzenie możliwości realizacji projektu PPP na bazie istniejącej spółki. Obowiązujące regulacje zakładają konieczność tworzenia nowego podmiotu prawnego.

Kolejna zmiana to wprowadzenie wyraźnej podstawy prawnej do zawierania tzw. umów bezpośrednich oraz regulowanych w formule s*tep-in rights*. Ustawa wskazuje wyraźną podstawę pozwalającą na zawarcie umowy przez podmiot publiczny z instytucją finansującą projekt. Chodzi o uproszczenie procedury umożliwienia finansowania projektów realizowanych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego oraz standaryzację tych możliwości.

Kolejna zmiana to dopuszczenie udzielenia partnerowi prywatnemu dotacji przez jednostki samorządu terytorialnego.

Kolejna ważna zmiana to ujęcie partnerstwa publiczno-prywatnego w ustawie o podatkach CIT i PIT, w aspekcie przesunięcia momentu powstania przychodu (w rozumieniu podatkowym) na moment faktycznego otrzymania zapłaty za budowę lub remont,

ponieważ w chwili obecnej, wtedy kiedy w umowie koncesyjnej na dostępność skończony jest dany obiekt w aspekcie jego zrealizowania (w rozumieniu budowlanym), powstaje konieczność podatkowa, natomiast przychody z reguły są rozłożone na dwadzieścia kilka lat. Intencją takiego rozwiązania jest rozłożenie przychodów i kosztów na cały okres obowiązywania umowy, żeby z jednej strony, obniżyć koszty funkcjonowania umów. W tej chwili partner prywatny musiał zabezpieczyć się finansowo w aspekcie podatkowym, tudzież w zakresie możliwości nierozliczenia w dopuszczalnym okresie (w tej chwili to jest 5 lat) strat. Chodzi o stworzenie takich regulacji podatkowych, które byłyby odpowiednie dla formuły partnerstwa publiczno-prywatnego.

Kolejna zmiana to wyłączenie z podatku od nieruchomości działalności gospodarczej polegającej na utrzymaniu i eksploatacji wszystkich dróg publicznych. Dziś nieruchomości pod drogami publicznymi, zajęte pod działalność gospodarczą, podlegają opodatkowaniu. Wyjątkiem jest eksploatacja autostrad. Podnosimy koszty budowania dróg, w formule partnerstwa publiczno-prywatnego, które nie są autostradami. Z uwagi na fakt, że w formule PPP chcemy budować drogi ekspresowe, taka zmiana regulacji podatkowej jest niezwykle ważna dla tych projektów i pozwala na obniżenie kosztów ich funkcjonowania.

Kolejny element to większa swoboda dla samorządów w zakresie prowadzenia polityki transportowej i rozwiązań ekologicznych. Dotyczy to, przede wszystkim, możliwości podniesienia stawek parkingowych w centrach miast, które liczą ponad 200 tys. mieszkańców. Umożliwi to budowę większej liczby parkingów podziemnych lub garaży wielokondygnacyjnych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. Od razu chciałbym zaznaczyć, że jest to prawo samorządów, które będą mogły podnieść opłaty. Nie jest tak, jak prezentuje to część mediów, że Ministerstwo Rozwoju podnosi opłaty za parkowanie. Jest to opcja, z której mogą skorzystać jedynie duże miasta, jedynie w ich centrach. Przy wysokości opłat parkingowych, które nie były zmieniane od 14 lat, nie ma ekonomicznego uzasadnienia budowy parkingów podziemnych.

To 16 spośród proponowanych 40 zmian. Jak powiedziałem, jesteśmy na etapie uzgadniania ostatecznego brzmienia projektu ustawy, który zostanie skierowany na posiedzenie Komitetu Stałego Rady Ministrów, a potem na posiedzenie Rady Ministrów. Następnie rozpocznie się cały proces legislacyjny. Mamy nadzieję, że podjęte przez nas działania doprowadzą do rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce i w ten sposób pokonamy szereg barier stojących na drodze rozwoju tego instrumentu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Dziękuję panu ministrowi za informacje. Panie i panowie posłowie, chciałbym powiedzieć, że tę prezentację mamy na iPad-ach. Jest dostępna w państwa komputerach. To jedna rzecz. Panie ministrze, chciałbym powiedzieć, że temat PPP poruszaliśmy w ubiegłym roku. Mieliśmy nawet swego rodzaju szkolenie, które przeprowadziła pani Agata Kozłowska – osoba swojego czasu związana z panem profesorem Kuleszą, który pracował nad ustawą o PPP. Jako Komisja mamy pewną wiedzę na ten temat i myślę, że będziemy otwarci na państwa propozycje. Chcę powiedzieć, że mieliśmy również wyjazdowe posiedzenie Komisji na temat PPP. Wiemy, że największą niepewność w samorządach budzi niejasność i brak spójności w proponowanym modelu funkcjonowania PPP. Przeszkodą jest również brak dobrych praktyk. Brakuje podstawowej edukacji na poziomie samorządów.

Proszę państwa, otwieram dyskusję. Bardzo proszę, pan poseł Wilczyński.

Poseł Ryszard Wilczyński (PO):

Dziękuję serdecznie. Myślę, że kwestia kampanii informacyjnej na temat PPP, adresowanej do samorządu i, przede wszystkim, do organów kontroli jest niezwykle ważna. W rozmowach z samorządowcami często słyszy się takie sformułowanie – „PPP i p”, co znaczy „i prokurator”. Brak zaufania do relacji ręka publiczna – biznes prywatny jest kluczową barierą dla całego rozwiązania. Trzeba mieć świadomość tego, że im mniej samorządy będą miały zaufania do państwa, tym gorzej dla tej sprawy. To jest jedna rzecz.

Druga dotyczy zakresu, w jakim państwo chcą realizować te projekty. Patrzyłem na listę ustaw. Tam brakuje dwóch wielkich działów: opieka społeczna i zdrowie. Zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej w zasadzie zamknęły cały sektor dla roz-

wiązań komercyjnych. To idzie kompletnie wbrew logice. Kiwa pan głową, zatem zgadza się pan ze mną, że tak się stało.

Kolejna sprawa to kwestia pomocy społecznej i tego, że nie rozwiążemy problemów polityki senioralnej (szczególnie mieszkań dla seniorów) w formułach mieszkań serwisowanych, w formułach domów pomocy społecznej, jeśli nie otworzymy całej branży na partnerstwo publiczno-prywatne, ze względu na nadzwyczaj wysokie koszty tworzenia tego typu rozwiązań.

Pojawia się pytanie, czy panowie dostrzegli problem, albo przestrzeń dla partnerstwa publiczno-prywatnego właśnie w obszarze rozwiązań mieszkaniowych dla seniorów i form wsparcia dla seniorów. Przykładowo, koszt jednego miejsca w domu pomocy społecznej (pełny kosztorys) to ponad 4 tys. zł. To jest koszt utrzymania seniora w takim domu. Nie będzie taniej. To pokazuje jak potężne są to koszty.

Jednocześnie wiemy, że gminy i powiaty płacą za każde miejsce w domu pomocy społecznej, jeśli obywatel nie jest w stanie ponieść tych kosztów. Zatem samorząd musi wyłożyć te pieniądze. To jest olbrzymi problem. Chciałbym zapytać, czy to zostało dostrzeżone i czy jednocześnie przeanalizowali państwo rozwiązania w zakresie pomocy społecznej, biorąc pod uwagę skalę problemu (chodzi o tzw. skalowalność projektów). Bariery dotyczące ilości miejsc w domu pomocy społecznej, lub w domu dziecka pojawiają się w tym miejscu, gdzie zaczyna się efektywność ekonomiczna. To jest sytuacja kompletnie aberracyjna, kiedy państwo wylewa dziecko z kąpielą, uważając, że DPS nie może mieć więcej niż np. 80 osób. Strzelam. Tymczasem efektywność ekonomiczna zaczyna się właśnie od tego progu. Mam kilka takich pytań. Myślę, że ważnych dla całego sektora.

Myślę, że polityka mieszkaniowa, w tym senioralna, może być jednym z głównych motorów rozwoju gospodarki w ogóle.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Dziękuję panu posłowi. Za chwilę oddam głos panu ministrowi. Proszę panie i panów posłów o zgłaszanie się do dyskusji. Proszę bardzo, panie ministrze.

Dyrektor Departamentu Partnerstwa Publiczno-Prywatnego Ministerstwa Rozwoju Paweł Szaciłło:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, Paweł Szaciłło. Jestem dyrektorem departamentu. Zajmuję się problematyką PPP. Jestem również współautorem projektu ustawy, o którym dziś rozmawiamy.

Jeśli chodzi o pomoc społeczną, to widzimy olbrzymi potencjał w tym sektorze. Chcielibyśmy dać możliwość rozwoju tego typu formuły. Na slajdzie pojawił się jeden błąd, który chciałbym sprostować. To była moja wina. Przepraszam. Jedna z ustaw, której dotykamy, to ustawa o pomocy społecznej. Proponowana przez nas zmiana polega na tym, aby samorządy mogły wykorzystywać dotacje, które otrzymują (m.in. na prowadzenie DPS) na dofinansowanie projektów realizowanych w tej formule, bo aktualnie wykorzystanie tych dotacji nie jest możliwe. Samorząd sam musi wydawać te środki i nie może robić tego na rzecz partnera prywatnego, który mógłby prowadzić taką działalność.

Jeśli chodzi o ograniczenie liczby osób w domach pomocy społecznej, to taki temat nie był nam do tej pory zgłaszany. Jeśli jest taka sytuacja, że funkcjonująca w DPS-ach liczba miejsc nie gwarantuje opłacalności ekonomicznej, to należałoby się nad tym mocno zastanowić. Przyjmujemy tę uwagę i przeanalizujemy stosowne przepisy. Być może, zmiany wprowadzimy jeszcze w ramach procedury konsultacyjnej, którą obecnie prowadzimy.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Proszę bardzo.

Poseł Ryszard Wilczyński (PO):

Prosiłbym, aby zainteresowali się państwo rozwiązaniami spółki Millenium Inwestycje, która stworzyła enklawę senioralną na osiedlu Bażantowo w Katowicach. Była tam Komisja Polityki Senioralnej i była pod wrażeniem europejskich rozwiązań, które tam powstały. Wtedy mogliby państwo zobaczyć jak wygląda wiązanie pieniędzy w tym systemie, gdzie pojawia się ekonomia skali. Chodzi o to, żeby złamać ten schemat, że mówimy

jedynie o DPS-ach. Domy pomocy społecznej to jest rozwiązanie dla 5% seniorów, natomiast mieszkania serwisowane to jest rozwiązanie dla 20-25% seniorów. Tam pojawia się zasadniczy wynik ekonomiczny i oczywista korzyść dla społeczeństwa. Domy pomocy społecznej to miejsca, w których powinni znajdować się ludzie w wieku 80+, natomiast potrzebujemy miejsc wspomaganych dla osób w wieku już 60-65 lat.

Przekaże państwu pewne kontakty, żeby można było zapoznać się z tym rozwiązaniem. Wybitnie cennym w wymiarze całego kraju. Dziękuję.

Dyrektor Departamentu Partnerstwa Publiczno-Prywatnego MR Paweł Szaciłło:

Również dziękuję.

Podsekretarz stanu w MR Witold Słowik:

Jeśli można.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MR Witold Słowik:

Zgadzam się z panem posłem, że polityka senioralna może być kołem zamachowym rozwoju gospodarki. Jako ministerstwo staramy się zapewnić finansowanie dla tego sektora. Podjęliśmy szereg działań w zakresie możliwości finansowania tego typu projektów z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych. Chcemy też, żeby tego typu obiekty były realizowane w formule partnerstwa publiczno-prywatnego.

Przewodniczący poseł Andrzej Maciejewski (Kukiz15):

Dziękuję. Nikt nie zgłosił się z pytaniami. Chciałbym podziękować panu ministrowi za informację. Chciałbym też prosić o to, że jeśli będzie już zatwierdzony projekt polityki rządu – ze stycznia 2017 r. – w zakresie PPP, to jako Komisja będziemy wdzięczni za przesłanie nam tej publikacji. Ze swojej strony deklaruję otwartość. Jeśli jest taka potrzeba, to członkowie Komisji wezmą udział w dyskusjach na ostatnim etapie prac. Czekamy na projekt ustawy.

Dziękuję wszystkim za przybycie. Przypominam, że 17 i 18 maja mamy wyjazdowe posiedzenie Komisji. Panie i panów posłów proszę o zadeklarowanie kto jedzie, kto nie będzie chciał jechać lub nocować. Jest to ważne, żeby dobrze przygotować posiedzenie. Dziękuję wszystkim za przybycie. Zamykam posiedzenie.